

GLEDALIŠKI LIST

Narodnega gledališča v Ljubljani

1936-37

OPERA

Urednik M. Bravničar

Izhaja za vsako premijero

Din 2:50

Okusno Vas oblači le
DAMSKI MODNI SALON

Cene in izdelava solidna

Sonja

GLEDALIŠKA UL. 7

**NOVO OTVORJENI
SALON DAMSKIH KLOBUKOV**

**„OREL“
LJUBLJANA
SV. PETRA C. 13**

**VELIKA IZBIRA IN PRVOVRSTNA
KVALITETA — NIZKE CENE**

IZVOLITE SI OGLEDATI MOJE IZLOŽBE!

PAPIR, pisarniške, tehnične in šolske potrebščine

Najugodnejše v največji izbiri

IV. BONAČ, Ljubljana

Akademiki dobijo pri nakupu popust

Nalivna peresa

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

1936/37 ŠTEV. 16

OPERA

UREDNIK: M. BRAVNIČAR

PANČO VLADIGEROV:

CAR KALOJAN

PREMIERA: 15. MAJA 1937

V letošnji operni spored so bile uvrščene tri sodobne slovanske opere in med te spada poleg »Botre smrti« in »Era« tudi »Car Kalojan«. Bolgarska glasba nam je bila znana le iz redkih nastopov nekaterih zborov in plesnih skupin, ki so nas v zadnjem času obiskali in nam pokazali v prvi vrsti izredno bogastvo bolgarske narodne glasbe, med tem ko pa o umetni tvorbi nismo imeli skoro nobenega pregleda. Politične prilike so bile ovira in vzrok, da so n. pr. v Nemčiji temeljitejše poznali bolgarsko glasbo nego v sosedni Jugoslaviji. Sedaj, ko so te ovire odstranjene, bomo gotovo nadoknadili, kar je bilo zamujenega. Spoznali bomo izredno življenjsko silo, veliko glasbeno nadarjenost in zdrav umetniško estetičen nazor sorodnega naroda, ki je že v kratkem času razvoja dosegel izredno višino in si postavil močne temelje za bodočo glasbeno zgradbo.

Glasbeno življenje v Bolgariji se je začelo razvijati v podobnih okoliščinah, kakor pri nas. Ob koncu prejšnjega stoletja so se izživljali izključno v vokalni glasbi. Pridno so nabirali narodno blago in ga prirejali za zборе oziroma za glas s spremljevanjem instrumenta. Prvi delavci na tem polju so bili J. Mustakov, G. Bojdinov, At. Stojanov, N. Iv. Nikolajev in Kodžamanov. Njihovo delo so nadaljevali Emanuil Manolov, A. Bukoreštljev, Dobri Hri-

stov, A. Krstev, Dim. H. Georgijev, D. P. Ivanov, M. Kočev, N. Dimov i. dr. Za razvoj narodne bolgarske glasbe je bil velikega pomena nastop Mihajlov-Stojana (l. 1906.), ko se je vrnil iz Rusije, kjer je nad 30 let deloval v carskem gledališču. Mihajlov-Stojan je začel zapisovati najznačilnejše in najlepše narodne pesmi, jih harmoniziral in pel na koncertih po vsej Bolgarski. Pevec je postal narodni trubadur in vžigal ljubezen za narodno pesem. Naslednje leto je Mihajlov-Stojan osnoval v Sofiji operno družino, s katero je populariziral poleg tuje v prvi vrsti domačo umetnost. Kot prvo je izvedel nedovršeno opero Em. Manolova »Siromakinja«. Čeprav to delo nima večje umetniške vrednosti, je z njo dokazal, da je možno napisati opero z narodnimi motivi. Ta primer je vzbudil nekatere mlade skladatelje in v kratkem času so se na sceni pojavile tri bolgarske opere: »Kamen in Cena«, »Borislav« in »Tahir-begovica«.

Prvo od teh, »Kamen in Cena« je zložil Iv. D. Ivanov. Delo nima umetniških kvalit. Narodni motivi so citirani v prvotni obliki, harmonizacija in posebno inštrumentacija sta kopiji »Prodane neveste«. Kljub temu je opera odgovarjala takratnemu okusu in se je zato obdržala precej časa na sporedu. Na sceni se je končno pojavila »bolgarska« opera, v kateri so nastopali Bolgari in prepevali bolgarske in ne tuje melodije.

Drugo opero — »Borislav« (1910) je zložil G. Atanasov. Libreto je bil izdelan po istoimenem delu Iv. Vazova. To je bil prvi poizkus junaške opere z zgodovinsko epsko snovjo. Izkazalo pa se je, da »Borislav« ni nacionalna tvorba, temveč posnetek tujih junaških oper. Delo ni uspelo in avtor ga je sam umaknil iz scene.

Tretjo opero »Tahir-begovica« — je komponiral znani pedagog in skladatelj Dimitr H. Georgijev. Besedilo je bilo napisano po neki pripovedki znanega pisatelja Mihalaki Georgijeva. To delo kaže večje tehnično znanje. Konstrukcija dela počiva na načelu »leit-motiva«. Opera ima mnogo lepih arij in zborov, inštrumentacija pa je barvita. Kadar nastopa nacionalni element, prihaja do izraza duh bolgarske glasbe; prizori s Turki pa so izraženi v slogu turške glasbe. Orientalski plesi v drugem dejanju služijo lahko za vzor, kako naj se prirejajo vzhodni plesni motivi.

»Tahir-begovica« je dosegla že pri krstni izvedbi (1911) velik uspeh. V nekoliko letih je bila izvedena nad 50krat, pa tudi pozneje je prišla ponovno na oder.

Pobudo za ta pomemben zalet v tvorbi nacionalne bolgarske opere je dal Mihajlov-Stojan. V začetku se je omejil na imenovane

Pančo Vladigerov

tri opere. Pozneje je nastopilo zatišje, ki ga je šele čez nekaj let prekinil Atanasov z novo opero »Gergana«. S tem delom se je Atanasov hotel bržčas rehabilitirati pred javnostjo po neuspehu z »Borislavom«. Opera ima večje kvalitete kakor njegov prvenec. Skladatelju je priborila popularnost in ostala dolgo na opernem sporedu. Te štiri opere spadajo v prvo dobo pred vojno. Od vsega začetka so bolgarski skladatelji stremeli za tem, da bi ustvarili iz-

virno narodno opero. Najbolj se ji je približal Dimitr H. Georgijev s »Tahir-begovico«, ker najbolj verno podaja duh bolgarske narodne glasbe.

Druga doba v razvoju bolgarske operne tvorbe se začena po vojni. Do izraza prihaja z novimi deli Atanasova, posebno z operama »Samodivska vodenica« in »Makedonska krvava svatba«. Prva je kmalu izginila z odra, druga pa je imela velik uspeh pri občinstvu; vendar pa tudi to delo ne dosega vrednosti njegove »Georgane«. Atanasov je zložil še mnogo oper, ki so imele priličen uspeh in lokalni pomen. Poleg Atanasova so se preizkusili v operni obliki z večjim uspehom še V. Bobčevski, ki je zložil zgodovinsko opero »Knjaz Odselnik«; I. Kavaladžijev z opero »Kraljevič Marko«; Knjazev z opero »Ivanko«; V. Naumov z opero »Strahil vojvoda« in Veselin Stojanov s komično opero »Žensko carstvo«. Med mlajšimi skladatelji sta poleg Vladigerova vredna omembe tudi Karadžov in L. Pipkov. Prvi je napisal opero »Milkana«, drugi pa »Janinite devet brati«. Obe deli še nista bili izvajani.

Med bolgarske operne skladatelje se je uvrstil s »Carjem Kalojanom« tudi Panča Vladigerov. Njegov operni prvenec je imel svojo premiero 20. aprila 1936 v Sofiji, letos v januarju je bil izveden v Bratislavi in sedaj prihaja na naš oder kot prva bolgarska opera.

•

Pančo Vladigerov je bil rojen 13. marca 1899 v Šumenu. Od l. 1909. do 1911. je študiral na glasbeni akademiji v Sofiji, nato je šel nadaljevat glasbene nauke v Berlin k profesorjem Gernsheimu, Paul Juonu in Georgu Schumannu. L. 1918. je dobil za svoj klavirski koncert op. 6. Mendelssohnovo nagrado in dve leti pozneje za skladbo »Tri impresije« op. 9. ponovno isto nagrado. Od l. 1921. do 1932. je Vladigerov živel v Berlinu, kjer se je udeleževal kot skladatelj in pianist. L. 1932. je bil imenovan za profesorja na kr. bolgarski glasbeni akademiji v Sofiji. Vladigerov je avtor 31. skladb, med katerimi so najbolj znane: trije koncerti za klavir, en violinski

koncert, dve suiti za orkester, rapsodija »Vardar« in »Bolgarski plesi« za orkester.

Vladigerov je bil več let sodelavec in skladatelj Maxa Reinhardta. Znan in upoštevan je v inozemstvu; njegove skladbe so pogosto na sporedih znamenitih dirigentov in solistov. »Car Kalojan« je prvo bolgarsko operno delo, ki je našlo odziv tudi v inozemstvu. Z njim se bo predstavil našemu občinstvu eden izmed najpomembnejših sodobnih bolgarskih glasbenikov.

Vsebina

1. dejanje: 1. slika: Leta 1202. so na pobudo papeža Inocenca III. podvzeli francoski baroni pod vodstvom grofa Balduina iz Flandrije in mejnega grofa Bonifacija de Montferrat, četrto križarsko vojno proti Saracenom. Da bi na Balkanu zagotovil mir, je papež Inocenc poslal l. 1204. svojega nuncija k bolgarskemu regentu Kalojanu, da bi ga kronal za kralja; s tem bi se uresničil tudi Kalojanov sen o zopetni vzpostavitvi starega carstva carja Simona Velikega. Medtem pa je Kalojan zvedel, da se je grof Balduin proglasil za latinskega cesarja in takoj napovedal Bolgariji vojno. Kalojan je pozval svoje vojake pod orožje, da bi se zoperstavil latinskemu cesarstvu, oziroma križarski vojski, ki je imela prav za prav nalogo osvoboditi Kristusov grob.

2. slika: Carica Marija, potomka kumanskega rodu, objokuje svojo žalostno usodo kot zapuščena žena. Njena zaupnica Zoja jo ne more razvedriti ne s pesmijo, niti s plesom. Tudi pomirljive preokbe stare vedeževalke jo ne morejo potolažiti. Tiho oboževanje kraljevega nečaka Borila ji je kvečjemu v nadlego. Nenadoma začuje oddaljene klice; kraljico in služinčad prevzame bojazen, da je latinski imperator morda napadel tudi že glavno mesto, toda Kalojanov odposlanec prinese poročilo o zmagi carja Kalojana nad križarsko vojsko pri Drinopolju. Car privede ujetnike, med njimi tudi latinskega imperatorja Balduina.

II. dejanje: 3. slika: Pred vratmi glavnega mesta Trnovo pričakujejo ljudstvo in duhovščina z venci in vejami v rokah zmago-

slavno vojsko carja Kalojana. Carja in njegovo spremstvo navdušeno slavijo. Ujetnike in njim na čelu viteza Balduina peljejo mimo navdušenega ljudstva. Car Kalojan pa v svoji širokogrudnosti ukaže, da ostane imperator Balduin gost carske rezidence in ne navaden ujetnik. Balduina globoko gane tolikšno prijateljstvo. Ko carica Marija ugleda premaganega junaka, se ji zbudi posebno sočutje; njeno srce daje prednost premagancu, pred zmagovalcem. Ljudstvo slavi z narodnimi plesi zmago.

4. slika: Mir v deželi je zopet ogrožen. Kalojan gre na bojišče braniti svojo domovino in zapusti carico. Njeno kumansko srce si v carjevi odsotnosti izbere novo ljubezen — Balduina, v katerega se strastno zaljubi. Ponoči gre v vrt, ki je v bližini stolpa, kjer je zaprt Balduin, da bi z njim na samem govorila. Kraljev nečak Borila prvi spozna nevarnost in se pojavi pred carico. Poizkusi jo odvrniti s pretvezo, da je car najavil svoj povratek, toda njegovo prizadevanje ostane brezuspešno. Balduin pride. On ne hrepeni po ljubezni, pač pa po svoji domovini in svojih otrocih. Sočutno ga carica izprašuje po vzrokih njegove potrnosti. Balduin skesano pripoveduje, da se je kot grof iz Flandrije boril na strani Angležev, proti svojemu lastnemu gospodarju — francoskemu kralju. Za pokoro je stopil na čelo križarske vojske, da bi od paganov osvobodil Kristusov grob. Tu pa je pozabil na svoj cilj. Namesto, da bi šel v Sveto deželo, je poželed vladarsko žezlo in se izklical za imperatorja novega latinskega cesarstva. Niti tragična smrt svoje ljubljene žene ga ni preplašila pred tolikšno surovostjo. K zavesti ga je zopet privedla edinole izdaja nad prijateljskim carjem Kalojanom. Premagan je bil in sedaj nosi svojo usodo kot kazen za greh. Da bi se opral tega greha je pripravljen doprinesei vsako žrtev. Carica mu ponuja svojo ljubezen, toda Balduin pobegne pred nezvesto ženo svojega prijatelja. Carica prosi poganske bogove, da bi ji stali ob strani in rešili oboževanega ljubimca.

III. d e j a n j e : Balduin živi samotno v svoji ječi. Carica Marija, preoblečena v meniha, se priplazi v njegovo celico in ga roti, da bi z njo zbežal od tod. Prizna mu svojo ljubezen in mu pove, da namerava začeti boj proti Kalojanu s pomočjo zvesto udanih Kumanov in Grkov. Na ta način pride Balduin lahko zopet na prestol.

Balduin je ogorčen nad izdajstvom žene svojega prijatelja in odločno odkloni vsako pomoč in sodelovanje. Kot plemič in vitez ne bo nikdar izdal kogarkoli, ki je z njim postopal tako človeško in plemenito, kakor Kalojan. Carica mu zagrozi z osveto in se odstrani. Sedaj vstopi neki odposlanec iz Francije, menih, kateremu Balduin izroči pismo za svojega brata.

6. slika. Kalojan se vrne z bojišča. Boril mu izčrpno poroča o vsem, kar se je v njegovi odsotnosti zgodilo. Omeni mu tudi dozdnevno caričino razmerje z Balduinom, a Kalojan odločno zavrne takšne domneve. Carica se boji izdaje, zato priseže, da je nedolžna. Obdolži pa Balduina, da jo je hotel zapeljati in zavesti k begu. Kalojan izve, da je Balduina obiskal neki menih iz grškega Filipopela. Tedaj javi neki sel, da so se Grki uprli Bolgarom. Iz teh poročil sklepa Kalojan, da je imperator Balduin povzročitelj te zarote. V silnem razburjenju ukaže car, naj Balduina umorijo v ječi, izvršbo ukaza pa naj naznanijo z udarci na zvon. Meniha, ki je nesel Balduinovo pismo ujamejo, pisanje pa izročijo Kalojanu. Tolmač prevede pismo iz francoščine. Balduin opisuje v njem svojemu bratu strastno ljubezen carice Marije. Navzoča carica izve za vsebino pisma. Iz tega težkega položaja ne najde drugega izhoda, kakor da si zabode bodalo v srce in konča svoje nesrečno življenje. Kalojan je prepozno spoznal, da je ukazal umoriti nedolžnega prijatelja. Preklical bi rad svoj ukaz, toda udarci na zvon javijo, da je obsodba že izvršena. — Pozno v noč se vrši žalni sprevod s truplom nesrečnega imperatorja in Kalojan objokuje svojega zvestega tovariša in plemenitega viteza, ki je umrl brez madeža in greha.

Izвлеčki kritik o uprizoritvi »Carja Kalojana« v Bratislavi

Temno poglavje iz bolgarske junaške zgodovine; usoda poseže s trdo roko v tenke niti človeških odnosov. Vsekako — skladatelju je ta predloga ugajala, vzbudila iznajdljivost in dala nje-

govori fantaziji polet. Mi že dolgo vemo in smo že večkrat tudi povedali: Vladigerov je veliko upanje sodobne glasbe. V času šibke iznajdljivosti in drznih metod, ko delajo — kakor zasmehovani reakcionar — po sistemih, samo z razliko, da ti sistemi še niso preizkušeni v mojstrskih delih — v takšnem času piše velenadarjeni bolgarski skladatelj glasbo v običajnem smislu besede, brez smeri, šole, namena in programa, temveč preprosta nastrojenja, duete, arije, zборе... In ti mikajo od prvega do zadnjega takta, ker so prepolni iznajdljivosti, ker imajo svoje viške v živih vzponih in zagrabiijo s prirodnim izrazom. On prihaja od Musorgskega, Čajkovskega, Borodina in Rimskega-Korsakova, toda še bolj iz temnih hribov svoje domovine. Melanholična ljudska pesem, divji ples in Orient se spajajo v osebno potezo. Da sijajno obvlada vse, kar mora znati dandanes skladatelj prvega reda, mi menda ni treba še posebej poudarjati. Izbrane harmonije, tekoča večglasnost, barviti orkestrski zvok, vse to nam kaže njegova glasba in še več: osebnost, ki zajema iz obilice nenavadne nadarjenosti. Prav posebno mi je všeč plesna glasba, arije in velike zborovske scene; v njih se najbolj očitno kaže stvariteljski človek Vladigerov.

»*Neues Wiener Journal*« (2. II. 1937.) *Joseph Marx.*

*

Glasba Vladigerova je dekorativna, dinamično nenavadno učinkovita. On zagrabi junaško snov z orkestralno brilanco; pevski glas ima Wagnerjev patos, partitura blešči v pestrih barvah. Široki, ljudski zbori spominjajo nekoliko na Musorgskega. Tudi Vladigerov ljubi množico in široko opisovanje. Vrednost Vladigerove partiture je v njeni ukorenitvi v slovansko orientalsko ljudsko glasbo. Pri vsaki priliki, ko skladatelj poseže v ljudskih popevkih, skupinskih plesih, koračnicah in zborih po narodnih motivih, postane njegova glasba neposredna in živa. Zato je dobil največ pohvale za kolo v tretjem dejanju. Lirika zaostaja nekoliko, čeprav se pri tem poslužuje največjega rafinementa in mogoče le preveč pogosto zazvenijo harfa, celesta in zvončki. Snov ne nudi mnogo prilik za toplino, dekorativni sijaj pa spremlja opero od začetka do konca.

OBRAZI
IZ
GOTOVCEVE
OPERE
»ERO Z ONE-
GA SVETA«

Župevčeva,
Kogejeva,
Križaj,
Janko,
Francl.

Foto R. Kos.

Moderni in preudarni skladatelj se kaže v dinamičnem bogastvu orkestra, ki žubori in blešči poln temperamenta posebno v baletni glasbi in nekaterih medigrah. Odrski uspehi zadnjih let (Šoštaković, Džerdžinski, Vladigerov) dokazujejo, da je bodočnost mednarodne glasbeno dramske umetnosti v barbarični vihri vzhodne, posebno slovanske mladine. Danes ne učinkuje dekadenca, temveč brezskrbna svežost mladih narodov.

—h—

»*Pressburger Zeitung*«.

*

K junaški snovi je Vladigerov ustvaril monumentalno glasbo. Tako bogato tečejo iz nje glasbeni domisleki, tako svež je vsak motiv, da moramo nehote misliti na Dvořaka. Tudi o tem bolgarskem skladatelju bi lahko rekli, kar je svojčas rekel Brahms o Dvořaku: »Dva skladatelja bi živela od tega, kar je ta glasbenik samo mimogrede vrgel na papir«.

»*Magyar Ujsag*«.

*

»Car Kalojan« je bolgarska opera modernega sloga, ki utira nove poti in srečno združuje zahodno-duhovno kulturo z bolgarsko narodnostjo. Pančo Vladigerov je polnokrven glasbenik. Njegova moderniteta ni umetno konstruirana ali prisiljena, temveč obsega cvetočo melodično vsebino v očarljivi obliki. On zajema s polno roko iz bogastva bolgarske folklore. Posebno mesto imajo karakteristični narodni plesi. Tudi sijajni zbori učinkujejo sugestivno. Najboljše moči bratislavske opere, predvsem Karl Nedbal, kot duhovni vodja tega dela so bili z vso vnemo pri delu.

»*Prager Tagblatt*«. (31. I. 1937.)

Razno

Izmed 106. predstav Metropolitanske opere v New-Yorku je bila v pretekli sezoni posvečena ena tretjina Wagnerju (35). Največ repriz je doživel »Tristan in Isolda«.

Schubertova opera »Der treue Soldat« na Th. Kornerjev libreto je bila predelana in izvajana v Leipzigu.

*

Za moskovsko Veliko opero sta angažirana znana nemška dirigenta Erich Kleiber in Otto Klemperer. Prvi, da naštudira »Carmen«, a drugi da prevzame umetniško vodstvo »Falstaffa«.

*

V Rimu so izdelali film »Cavalleria« po Mascagnijeви operi. Svojo premiero je imel v Corso de Rome.

*

Borodinova opera »Bogatirji« (Junaki), ki je bila doslej skoraj nepoznana, je bila izvedena z uspehom v Moskvi. Nov libreto ji je napisal Damijan Bjedni.

*

Dunajski radio je izvajal Verdijevo opero »Alcira«, ki je bila igrana v Italiji l. 1854., od tedaj pa ni prišla več na oder.

*

Nove nemške opere: »Massimilla Doni« od Otmarja Schoecka (prva izvedba bo v Dresdenu). »Enoch Arden« od Otmarja Gersterja (prva izvedba bo v Düsseldorfu). »Rembrandt« od Paula Klenaua (prva izvedba bo v Stuttgartu). »Sluga dveh gospodov« od Arturja Kustererja (izvajana v Mannheimu).

*

Josip Mandič je dovršil opero v treh dejanjih »Mirjana« po B. Nušičevi drami »Večnost«. Krstna uprizoritev »Mirjane« bo prihodnjo sezono v Moravski Ostravi pod vodstvom Jar. Vogla.

*

V pariški Veliki operi bo balet še to sezono izvajal 11 Dvořakovih slovanskih plesov.

*

Italijanska gledališča imajo v tekoči sezoni v sporedu naslednja novejša operna dela: Pizzetti: Debora e Jaele«. Respighi: Lucrezia

Romana (premiera), Maria Egiziaca, Gli Uccelli. Zandonai: Francesca da Rimini. Montemezzi: L' Amore dei tre Re (Ljubezen treh kraljev). Pick-Mangiagalli: Notturmo Romantico. Alfano: Madonna Imperia. Rocca: La Morte di Frine (premiera). Mube: Dafni. Lualdi: Fantasia Negra. Peragallo: Ginevra degli Almieri. Cilea: Arlesiana. Mascagni: Piccolo Marat. Ghislanzoni: Rea Lear. Gomez: Guarany. Respighi: Fiamma (Plamen). Stravinski: Chaut du Rossignol (Slavček). Rocca: Dibuk. Ricci: Crispino e la Comare.

Richard Strauss dela dve enodejanki. Vsebina prve je posneta po legendi o Daphnisu, druga »Dan miru« pa se godi v času tridesetletne vojne.

Ravnatelj M. Polič je dobil od Narodnega divadla v Pragi povabilo, naj naštudira in dirigira Čajkovskega »Onjegina«. Vabilu se odzove v začetku prihodnje sezone.

Prof. O. Šest je kot gost z velikim uspehom režiral v zagrebški operi Mayerbeerjevo opero »Hugenoti«. Glasbeno vodstvo te predstave je imel Lovro Matačić. Prof. Šest je dobil tudi povabilo, da zrežira v beograjski operi Šoštakovićevo »Lady Macbeth«, kamor pojde koncem maja.

J. Gotovčeva opera »Ero z onega sveta« je za prihodnjo sezono sprejeta v spored gledališča v Karlsruhe. To bo prva izvedba jugoslovanske opere v nemškem jeziku.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani, Predstavniki: Oton Župančič. Urednik: Matija Bravničar. Za upravo: Karel Mahkota. Tiskarna Makso Hrovatin, Vsi v Ljubljani.

Foto atelje-studio

J. POGAČNIK

LJUBLJANA

Aleksandrova cesta 3

se priporoča

ALFONZ BREZNIK

==
LJUBLJANA
ALEKSANDROVA 7
==

Vsa glasbila in strune

CINKOVO BELILO „BRILJANT“

zlati, srebrni, beli, zeleni in sivi pečat

LITOPON „TITANIK“

originalno 30 % blago, odporno proti svetlobi

SVINČENI MINIJ „RUBIN“

garantirano 30 % svinčenega superoksida

KOVINE IN KOVINSKI POLIZDELKI VSEH VRST!

Metalno akcijsko društvo, Ljubljana

Telefon 2727

CAR KALOJAN

opera v treh dejanjih (7. slikah), napisala N. Ziljev in F. Popova-Mutafova, prevedel dr. D. Švara, uglasil P. Vladigerov.

Dirigent: dr. D. Švara.

Scenograf: ing. E. Franz.

Režiser: prof. O. Šest.

Koreograf: ing. P. Golovin.

Kalojan, bolgarski car	V. Janko
Marija, njegova žena	O. Oljdekopova
Balduin, bizantinski cesar	J. Gostič
Borilj, bolgarski stotnik	I. Franci
Zoja, dvorna dama	M. Kogejeva
Kalja	F. Golobova
Tekač	M. Kristančič
Sel	A. Kolacio
Bolgarski arhiepiskop	A. Sekula
Menih	F. Lupša
Sluga	A. Sekula
Tolmač	I. Gorski

Bojarji, bojarinje, dekle, vojaki, svečeniki.

Dejanje se godi v Tmrovem v 13. stoletju.

NAJVLJUDNEJE SE PRIPOROČA

Frizer za dame in gospode v pasaži palače VIKTORIJA
LJUBLJANA, ALEKSANDROVA CESTA ŠTEV. 4

Zobna ordinacija

Dentist teh.

Leopold Smerkolj

laboratorij za moderno tehniko in keramiko
ordnira za zdravljenje zob od 8-12 ure dop.
In od 2-6 ure pop.

Ljubljana VII. Celovška cesta 32 // Telefon 34-48

Priporočam se Vam
„SLAVIJA“

Jugoslovanska zavarovalna banka d. d. v Ljubljani
za zavarovanje

proti oškodovanju vsled požara, eksplozije, kraje, toče, nesreč itd.
na zgradbah, opremi, tvornicah, avtomobilih kot tudi na lastnem
telesu in življenju

Podružnice: Beograd, Sarajevo, Zagreb, Osijek, Novi Sad, Split

Glavni sedež: Ljubljana, Gosposka ulica 12

Telefon šte. 2176 in 2276

„SVILA“

TRGOVINA S ČISTO SVILO

LJUBLJANA, Tyrševa cesta 50
poleg sv. Krištofa

V ZALOGI VEDNO NAJMODERNEJŠI VZORCI

Električna inštalacija

v Vašem domu naj bo lepo in solidno izvedena.
izvrši Vam jo po solidnih cenah s prvovrstnim materialom
elektrotehnično podjetje

Ivan Mihelčič, Ljubljana

BORŠNIKOV TRG 1. TELEFON 27-04. ČEK. RAČ. 13.546.

Pojasnila v strokovnih zadevah brezplačno. Cene zmerno. Postrežba točna
in solidna. Zahtevajte reference. Nočna služba za nujna popravila

STANDARD RADIO

Glavno zastopstvo za Dravsko banovino

RADIO DOBERLET

d. z o. z.

LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 8

Telefon 3153

Zastopstva v vseh
večjih krajih

Dolgoročna
odplačila

Moderna
delavnica

